

Προγραμματική Διακήρυξη ΑΚΚΕΛ (ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ)

Αντίσταση στην παρακμή

Η Ελλάδα στο διάστημα της πολύχρονης κρίσης, η διάρκεια της οποίας αποτελεί παγκόσμιο ρεκόρ, έχει χάσει σημαντικό έδαφος στον διεθνή ανταγωνισμό και καταμερισμό εργασίας και έχει καταρρακωθεί η αξιοπιστία της στην διεθνή αγορά. Είμαστε στις πρώτες θέσεις στους αρνητικούς δείκτες (φοροδιαφυγή, διαφθορά, ανεργία) και στις τελευταίες στους θετικούς (εισόδημα, ανάπτυξη, κοινωνικά-ανθρώπινα δικαιώματα). Το δημογραφικό πρόβλημα εξελίσσεται πλέον σε βραδυφλεγή βόμβα για την χώρα, αφού 400 χιλιάδες και πλέον επιστήμονες εργάζονται στο εξωτερικό.

Τα κόμματα του Δημοκρατικού τόξου όμως αρνούνται να κατανοήσουν τις αιτίες αυτής της δυσμενούς κατάστασης ώστε να προσαρμόσουν την πολιτική τους στις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και συνεχίζουν την πρακτική του λαϊκισμού, των παράλληλων μονόλογων, της πόλωσης και του διχασμού.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έταξε από το 2015 τον «επίγειο παράδεισο» στους ψηφοφόρους και οδήγησε την κοινωνία στην φτωχοποίηση, γιατί δεν είχε συγκροτημένο αναπτυξιακό-μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα με προτεραιότητες στόχους και πολιτική βούληση. Κατόπιν αυτών το αποτέλεσμα ήταν αναμενόμενο, αφού με καθυστέρηση έξι μηνών και ζημία 90 δις €, υποτάχθηκε στα νέα μνημόνια των δανειστών και εφαρμόζει με συνέπεια σκληρά μέτρα υποβάθμισης του βιοτικού επιπέδου εκατομμυρίων Ελλήνων προς δόξα του πελατειακού κράτους και των νέων κρατικοδίαιτων «τζακιών». Επιδίωξη δυστυχώς και αυτής της κυβέρνησης είναι να ενισχύσει την κομματική κυριαρχία στο «κράτος-φέουδο», ένα κράτος κομματικό, πελατειακό, συγκεντρωτικό, αναποτελεσματικό, για να διασώσει τα δικά της συμφέροντα αδιαφορώντας για τα δεινά που επιφέρει στην Ελληνική κοινωνία.

Αντί από την αρχή της κρίσης να δρομολογηθούν δραστικές μεταρρυθμίσεις στον Δημόσιο Τομέα με στόχο την δημιουργία ενός σύγχρονου Ευρωπαϊκού κράτους, απαλλαγμένου από τις διαπλοκές πολιτικών, συνδικαλιστών, κρατικοδίαιτων επιχειρηματιών, αντί με λίγα λόγια να προχωρήσουμε συντονισμένα στην «επανάδρυση του κράτους», βιώνουμε σήμερα την νέα γενιά κομματικών διορισμών και ένα νέο κύκλο διαφθοράς στο δημόσιο. Η ψηφιακή εποχή που διαφημίζει η κυβέρνηση, δεν αφορά την λειτουργία του κράτους στο σύνολό του, αφού η ηλεκτρονική τεχνολογία εφαρμόζεται αλά κάρτ.

Αυτά τα παρακμιακά φαινόμενα πρέπει να τελειώσουν ανεπιστρεπτί. Το πολιτικό μοντέλο της μεταπολίτευσης έχει προ πολλού ξεπερασθεί και όσο αυτή η κατάσταση δεν ανατρέπεται, τα εισαγόμενα μνημόνια θα είναι η νομοτέλεια με διάφορες μορφές ελέγχου και επιτήρησης.

Όποιος ελπίζει ότι και πάλι με έξωθεν παρεμβάσεις ή επενδύσεις που εκμεταλλεύονται τη φτωχοποίηση της χώρας, θα σωθούμε, «πλανάται πλάνη οικτρά». Η Ελλάδα κινδυνεύει να μείνει το εξιλαστήριο θύμα για τα επόμενα σαράντα χρόνια αν δεν πάρουμε μέτρα εμείς, ώστε να πάψουμε να είμαστε ο αδύνατος κρίκος της Ευρώπης. Η χώρα μας χρειάζεται επείγοντως εθνικό στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης και το πολιτικό μας σύστημα αδυνατεί να ανανεωθεί και να δει πέρα απ' τα στενά κομματικά συμφέροντα. Η θεωρία του «ελατηρίου» του κ Τσίπρα χωρίς σοβαρό σχέδιο δεν έχει ελπίδα επαλήθευσης στην πραγματική οικονομία. Οικοδόμηση του καινούργιου άλλωστε με υλικά κατεδάφισης δεν γίνεται.

Εθνικό στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης

- Άμεση προτεραιότητα λοιπόν είναι η συγκρότηση ενός εθνικού αναπτυξιακού σχεδίου για την διαμόρφωση ενός σύγχρονου παραγωγικού μοντέλου το οποίο θα αξιοποιήσει:
- Τα πολλά συγκριτικά πλεονεκτήματα
- Το υψηλού επιπέδου ανθρώπινο δυναμικό
- Την σύγχρονη τεχνολογία
- Την παιδεία

Προϋπόθεση γι' αυτό είναι η εθνική συνεννόηση κομμάτων, κοινωνικών θεσμών και φορέων, η οποία θα δημιουργήσει συνθήκες λαϊκής αφύπνισης και έμπνευσης και κοινωνικής αναγέννησης, κλίμα αξιοπιστίας μέσα και έξω από τη χώρα. Και βέβαια το εθνικό αυτό αναπτυξιακό και μεταρρυθμιστικό σχέδιο πρέπει να έχει ξεκάθαρους στόχους, και να υπάρχει πολιτική βούληση για την υλοποίησή του.

Για την εκπόνηση ενός τέτοιας εμβέλειας σχεδίου, τίποτε δεν πρέπει να γίνει στην τύχη, ώστε να αξιοποιηθούν όλοι οι παράμετροι και τα εργαλεία μιας ανταγωνιστικής και αιεφόρου ανάπτυξης.

I. Κράτος και Δημόσια Διοίκηση

Ο ρόλος της δημόσιας διοίκησης και του Κράτους είναι κομβικός για την οικονομική ανάπτυξη και προκοπή της χώρας, αφού εξακολουθεί να είναι εκ των βασικών παραγόντων για τη δεκαετή πολύπλευρη Ελληνική κρίση. Τα νοσηρά φαινόμενα τα οποία διέπουν την λειτουργία τους όπως ο κομματισμός, οι πελατειακές σχέσεις, η γραφειοκρατία η διοικητική και συνδικαλιστική νομενκλατούρα και κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα, ευημερούν και με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων έχει αυξηθεί κατά 19% την τριετία 2015 με 2018 και το "κομματικό κράτος ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ" είναι στα σκαριά.

Η ηλεκτρονική διακυβέρνηση ως ενιαίο σύστημα καθυστερεί επικίνδυνα ή εφαρμόζεται επιλεκτικά και κατά περίπτωση.

Σχετικές έρευνες έχουν δείξει ότι οι υπηρεσίες του δημοσίου ξεχωρίζουν με τις θετικές επιδόσεις

είναι αυτές που έχουν επενδύσει στο ψηφιακό προφίλ (ΓΕΜΗ, Εργάνη) ή αυτές που έχουν άμεση σχέση διεκπεραίωσης υποθέσεων πολιτών (ΚΕΠ). Οι υπηρεσίες όμως που δεν έχουν εφαρμόσει τον ηλεκτρονικό εκσυγχρονισμό αποτελούν εστίες δυσaráεσκείας των πολιτών (πολεοδομία, υπουργεία, δήμοι, περιφέρειες, Δικαιοσύνη κλπ). Επιμένουμε ότι πρέπει άμεσα να αναπτυχθεί η εφαρμογή της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης καθ' ολοκληρία, η οποία μαζί με τις ριζοσπαστικές αναδιρθρώσεις, το καθηκοντολόγιο και την αξιολόγηση μπορούν να αντιμετωπίσουν τις χρόνιες παθολογίες και να έχουν θετικό αναπτυξιακό αποτύπωμα.

Για αυτό προτείνουμε:

- Η ηλεκτρονική διακυβέρνηση πρέπει να εφαρμοστεί ενιαία από όλη τη δημόσια διοίκηση, τα υπουργεία και ευρύτερο δημόσιο τομέα, ώστε να εξασφαλίζεται η πλήρης διαφάνεια προς όλους πολιτικούς και πολίτες.
- Συγκεκριμένα απαιτείται άμεση ψηφιοποίηση των υπουργείων, της δικαστικής ύλης, των γεωχωρικών υπηρεσιών, ενιαία πύλη αδειοδοτήσεων, εφαρμογή ηλεκτρονικής τιμολόγησης και ηλεκτρονικών συναλλαγών, ενιαία πύλη εξαγωγών, ηλεκτρονική διασύνδεση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ, συστήματα ιχνηλασιμότητας για την μείωση του λαθρεμπορίου (τσιγάρα, καύσιμα) και ηλεκτρονικές προμήθειες σε ολόκληρο τον δημόσιο τομέα.
- Αν θέλουμε πραγματικά να αλλάξουμε το κράτος, να στηρίξουμε την επιχειρηματικότητα, να προσελκύσουμε επενδύσεις, να τονώσουμε την απασχόληση και την κοινωνική ευημερία πρέπει να χρησιμοποιήσουμε την ψηφιακή τεχνολογία ως πραγματικό και όχι "προσχηματικό" καταλύτη αλλαγών όπως γίνεται μέχρι σήμερα.
- Η ψηφιακή τεχνολογία, το καθηκοντολόγιο, η πραγματική αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων, θα συμβάλλουν αποφασιστικά στην απλούστευση και διαφάνεια της λειτουργίας των κρατικών δομών και κατά συνέπεια στην αποτελεσματικότητα και την δικαιοσύνη.
- Επιπλέον η αναγκαία αναδιάρθρωση των υπουργείων, ώστε να αποσυμφορηθούν από το υπερβάλλον προσωπικό και να στελεχωθούν παραγωγικές και περιφερειακές υπηρεσίες (υγεία, παιδεία, αυτοδιοίκηση, σώματα ασφαλείας κλπ), αφού τα υπουργεία δεν θα χρειάζονται περισσότερους από 150 με 200 υπαλλήλους.

II. Αυτοδιοίκηση

Το μείζον ζήτημα της αποκέντρωσης του υδροκεφαλικού κράτους και της ενίσχυσης της αυτονομίας της αυτοδιοίκησης, συνθλίβεται στις μυλόπετρες του κομματικού Κράτους. Η ενίσχυση των ΟΤΑ και της περιφερειακής ανάπτυξης βρίσκονται στον αντίποδα της αντιαναπτυξιακής πολιτικής που εφαρμόζεται μέχρι σήμερα. Η μεταρρύθμιση που επιχειρήθηκε με το πρόγραμμα Κλεισθένης Ι είναι ανάπηρη, αφού δεν ενισχύει την οικονομική αυτοτέλεια των δήμων, δεν στηρίζει την άμεση δημοκρατία, την εγγύτητα και την επικουρικότητα στις τοπικές υποθέσεις και τον λαϊκό έλεγχο. Επιπλέον δεν θεσπίζει κάποιο αναπτυξιακό πρόγραμμα τύπου "Θησέα" για την δημιουργία αναπτυξιακών υποδομών, δεν αναβαθμίζει το ρόλο των αντιπεριφερειών, οι οποίες παραμένουν μονοπρόσωπα όργανα. Δεν υπάρχει δυστυχώς πολιτική βούληση για την πραγματική αποκέντρωση του Κράτους.

III. Πολιτικό σύστημα – Δικαιοσύνη

Η ριζική εξυγίανση του πολιτικού συστήματος με στόχο την επίτευξη της διαφανούς πολιτικής και οικονομικής λειτουργίας των κομμάτων, τα οποία πρέπει κατ' ελάχιστον να υποχρεωθούν στην τήρηση οικονομικής διαφάνειας και την επιβολή του θεσμικού ελέγχου τους από το Ελεγκτικό Συνέδριο ή όργανο έξω από τη βουλή. Αναβάθμιση του ρόλου της δικαιοσύνης (αναβάθμιση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, ενίσχυση της δικαστικής ανεξαρτησίας, ευθύνη υπουργών κλπ)

IV. Στήριξη της επιχειρηματικότητας - Φορολογικός Νόμος

Η επαναφορά της οικονομίας μας στην κανονικότητα είναι πολύ δύσκολη, γιατί η επιχειρηματικότητα η οποία μπορεί να μεγεθύνει το ΑΕΠ, αντιμετωπίζει σοβαρά διαρθρωτικά προβλήματα, όπως καταστροφική φορολόγηση, και εκτόξευση του ιδιωτικού χρέους που αγγίζει το Δημόσιο (330 δις) και η απουσία προγραμμάτων χρηματοδότησης από τις τράπεζες, οι οποίες παρά τις ανακεφαλαιοποιήσεις έχουν απολέσει την πιστοληπτική ικανότητα. Η κοινωνική οικονομία έχει καταρρακωθεί λόγω ανυπαρξίας θεσμικού πλαισίου και οικονομικών κινήτρων, σε αντίθεση με την υπόλοιπη Ευρώπη όπου ανθεί.

Η στήριξη των αγροτών, της καινοτομίας και των νεοεισερχόμενων επιχειρηματιών, επαγγελματιών, είναι ανύπαρκτη σε τέτοιο βαθμό που οι 700.000 επιχειρήσεις που επιβιώνουν στο δυσμενές αυτό κλίμα είναι αξιοθαύμαστες. Τέλος η υπερφορολόγηση εργαζομένων συνταξιούχων στραγγίζει την αγορά και την αναθέρμανση της οικονομίας την ώρα που η πολυετής κρίση έχει διαλύσει την ψυχολογία και την αισιοδοξία των πολιτών.

Ο εξορθολογισμός της οικονομικής πολιτικής και στήριξη της επιχειρηματικότητας και καινοτομίας απαιτεί τη θέσπιση ενός φορολογικού νόμου (στη θέση δεκάδων εισπρακτικών) προοδευτικού και δίκαιου με ρεαλιστικούς χαμηλούς συντελεστές για τις επιχειρήσεις και κίνητρα για νεοφανείς και καινοτόμες επιχειρήσεις start up, νέους επιχειρηματίες και αγρότες. Ο μαξιμαλισμός και η φορομπηχτική πολιτική αποδείχθηκαν καταστροφικοί για τις επιχειρήσεις, αλλά και για τα φορολογικά έσοδα. Μετά το brain drain ακολουθεί δυστυχώς το business drain.

V. Παιδεία

Χωρίς σωστή παιδεία και πολιτισμικό υπόβαθρο δεν μπορεί να υπάρξει μέλλον για την Ελλάδα. Η παιδεία είναι ο βασικός πυλώνας της κοινωνικής ανάπτυξης και σύμφωνα με τον Γκαλμπρείθ, αυτή μαζί με το επιτελικό κράτος και τις υποδομές μπορούν να αποτελέσουν βασικούς συντελεστές για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα είναι όμως βαλτωμένο στα χρόνια της μεταπολίτευσης και είναι στον αυτόματο πιλότο των δυνάμεων της αγοράς και των φροντιστηρίων. Κατ' ευφημισμό μιλούμε για Δημόσια Παιδεία. Για την Δημόσια Παιδεία που έχει βαθιά σχέση με την ολόπλευρη μόρφωση των παιδιών, την αγωγή, τα πρότυπα και τον πολιτισμό, ούτε λόγος να γίνεται. Απαιτείται βαθιά εκπαιδευτική μεταρρύθμιση η οποία πρέπει να έχει άμεση σχέση με την ελληνική γλώσσα η οποία έχει υποτιμηθεί επικίνδυνα σ' όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής, του κράτους και της πολιτικής. Απαιτείται βέβαια εθνική συνεννόηση και πολιτική βούληση. Δεν μπορεί το κάθε κόμμα να κόβει και να ράβει την παιδεία στο μπόι των ιδεοληψιών του και των συντεχνιακών του προτιμήσεων. Η δημιουργία των ιδιωτικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων θα τονώσουν και το επίπεδο των δημόσιων πανεπιστημίων και συγχρόνως θα αναχαιτίσουν μεγάλο ρεύμα των φοιτητών προς τα ξένα πανεπιστήμια.

VI. Υγεία - Κοινωνική πολιτική

VII. Αγροτική Ανάπτυξη

Η αγροτική οικονομία επί 35 χρόνια παραμένει προσδεδεμένη στον αυτόματο πιλότο των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων, αλλά ακόμα και αυτές συνεχίζουν να διανέμονται κατά τρόπο αναχρονιστικό και ανορθόδοξο. Ενδεικτικά σας αναφέρω ότι ισχύουν ακόμη τα «ιστορικά δικαιώματα», τα οποία δυστυχώς πιστοποιούν την παθογένεια του συστήματος. Το πολιτικό σύστημα και το ΥΠΑΑΤ οφείλουν να ξεριζώσουν το θλιβερό αυτό φαινόμενο της καταβολής των ενισχύσεων σ' αυτούς που δεν δικαιούνται, ώστε να αποδοθεί δικαιοσύνη, να επικρατήσει ορθολογισμός και να εμπεδωθεί κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης με τους πραγματικούς αγρότες.

Το κυριότερο όμως είναι ότι η Κυβέρνηση δεν έχει ακόμη παρουσιάσει ένα ολοκληρωμένο στρατηγικό σχέδιο αγροτικής ανάπτυξης στα πλαίσια της ευρωπαϊκής πολιτικής και του διεθνούς ανταγωνισμού, το οποίο θα αποκαταστήσει τον εξαγωγικό χαρακτήρα του αγροτικού τομέα.

Ένα σοβαρό αναπτυξιακό σχέδιο, οφείλει να απαντά καθαρά στις παρακάτω προκλήσεις:

1. Ποιο είναι το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης και ηλεκτρονικής διακυβέρνησης των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών το οποίο θα: ενισχύει την συνοχή και την επιτελικότητα του κράτους και του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και την ενίσχυση - οργάνωση των διαλυμένων περιφερειακών υπηρεσιών Κατοχυρώνει την διαφάνεια την αποτελεσματικότητά του και την έγκαιρη και αξιόπιστη μεταφορά της πληροφορίας από το κέντρο στην περιφέρεια και τανάπαλιν. Εφαρμόζει και βελτιώνει τα παλιά νομαρχιακά προγράμματα σαν βάση για τη χρηματοδότηση των σχεδίων βελτίωσης και την ανάπτυξη Αποκαθιστά την τεχνική στήριξη των αγροτών και υπηρετεί το αξίωμα «ο γεωπόνος στο χωράφι και ο κτηνίατρος στο στάβλο» (λειτουργία γραφείων αγροτικής ανάπτυξης, πρόσληψη γεωπόνων με το αγροτικό πρόγραμμα κλπ). Προωθεί τα αναπτυξιακά προγράμματα, την απορρόφησή τους και την ενδυνάμωση των ελεγκτικών υπηρεσιών. Με λίγα λόγια θα αποκαθιστά την επαφή υπηρεσιών και αγροτών και θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις μιας αειφόρου ανάπτυξης της γεωργία.
2. Ο νόμος περί Συνεταιρισμών και Ομάδων Παραγωγών ευέλικτων ανταγωνιστικών και αποτελεσματικών, για την οργάνωση, προγραμματισμό, προβολή και προώθηση της αγροτικής παραγωγής, καθώς και η θέσπιση υπηρεσιών ελέγχου αυτών παραμένουν επί χρόνια ανοικτή πληγή.
3. Το κόστος των αγροτικών εισροών και των καυσίμων το οποίο είναι από τα υψηλότερα στην Ευρώπη, αφήνεται στην αυθαιρέσία των παραγόντων της αγοράς, των εισαγωγέων και των προμηθευτών με ευθύνη κεντρικών υπηρεσιών και γραφειοκρατών.
4. Η σκληρή δημοσιονομική πολιτική (φορολογικό, ασφαλιστικό, ΦΠΑ) δημιουργούν ασφυκτικό περιβάλλον για επενδύσεις και ένταξη των νέων αγροτών οι οποίοι διακατέχονται από βάσιμο φόβο και ανασφάλεια στο αγροτικό επάγγελμα που πρόθυμα έχουν επιλέξει.
5. Η στήριξη της κτηνοτροφίας, ιδιαίτερα της ορεινής, με αποκατάσταση των επιδοτήσεων, την απελευθέρωση των κτηνοτρόφων από το βραχνά των εγγυημένων δανείων και την οριστική επίλυση της αδειοδότησης των σταυλικών εγκαταστάσεων και του θέματος των βοσκοτόπων. Κυρίως όμως πρέπει να στηρίξετε την κτηνοτροφία με την κατάργηση των διεθνών συμφωνιών στις οποίες και εσείς διολισθαίνετε, όπως η CETA κ.α., οι οποίες παραδίνουν στις πολυεθνικές τρίτων χωρών τα μαργαριτάρια της ελληνικής γης.
6. Δημιουργία αναπτυξιακής τράπεζας στα πρότυπα και την φιλοσοφία της Α.Τ.Ε. με την συνεργασία και τον έλεγχο της ευρωπαϊκής τράπεζας. επενδύσεων.
7. Η ευρύτατη εφαρμογή της τυποποίησης και προβολής των προϊόντων στα πρότυπα της Ισπανίας, ώστε να δημιουργηθεί υπεραξία στα χέρια των παραγωγών και των συνεταιρισμών.
8. Η στήριξη της έρευνας, της τεχνολογίας και καινοτομίας που υλοποιούνται σήμερα με την αυτοθυσία επιστημόνων και πανεπιστημίων
9. Ολοκληρωμένο πρόγραμμα διαρκούς επιμόρφωσης των αγροτών και γεωτεχνικών.
10. Με ένα συνεπές σχέδιο αγροτικής ανάπτυξης η υποκατάσταση μεγάλου μέρους των εισαγωγών αγροτικών προϊόντων και τροφίμων αξίας 6,5 δις ευρώ θα είναι σύντομα εφικτή.

VIII. Τουριστική πολιτική

Αν στο διάστημα της κρίσης δεν υπήρχε η ανοδική πορεία του τουριστικού ρεύματος, η οικονομική κατάσταση στη χώρα θα ήταν πολύ χειρότερη. Ωστόσο παρά την φιλότιμη προσπάθεια της Υπουργού τουρισμού η φορολογική πολιτική της κυβέρνησης και η έλλειψη σχεδίου για την κεφαλαιοποίηση των πολλαπλών συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας ιδιαίτερα των ιστορικών - πολιτισμικών δημιουργεί ασφυκτικά προβλήματα στις τουριστικές επιχειρήσεις με

σοβαρές παρενέργειες στη φοροδιαφυγή και την εξαγωγή κεφαλαίων. Ο τουρισμός με ορθολογική πολιτική και σχέδιο μπορεί να εξελιχθεί σε πλουτοπαραγωγό πηγή εισοδήματος για όλους τους Έλληνες και παράγοντα ισόρροπης ανάπτυξης της οικονομίας (πχ αγροτική παραγωγή κλπ). Απαιτείται όμως η εφαρμογή Εθνικού σχεδίου συνεπικουρούμενου από τα περιφερειακά και τα τοπικά σχέδια τουριστικής ανάπτυξης με στόχο την αξιοποίηση όλων των κριτηρίων και παραμέτρων και την μεγιστοποίηση του οφέλους.

ΙΧ. Ναυτιλία

Είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον κλάδος ο οποίος δεν έχει αξιοποιηθεί από το πολιτικό μας σύστημα διαχρονικά. Χρειάζεται μία διαφορετική πολιτική προσέγγιση για την τόνωση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης του κράτους και των εφοπλιστών του πρώτου εμπορικού στόλου του κόσμου με στόχο το αμοιβαίο όφελος

Χ. Εξωτερική πολιτική

Η εξωτερική πολιτική είναι ευαίσθητος τομέας της εθνικής πολιτικής μας και δεν πρέπει επ' ουδενί να αξιοποιείται για κομματικά ή πολιτικά οφέλη κομμάτων και πολιτικών προσώπων, αλλά να επιδιώκεται η συνέργεια και ο διάλογος και η συνεργασία για την επίτευξη του μέγιστου Εθνικού οφέλους. Τα εθνικά ζητήματα πρέπει να αντιμετωπίζονται με κριτήρια την ιστορική αλήθεια, την συσχέτιση δυνάμεων και την άριστη διαπραγμάτευση για να επιτυγχάνεται η άριστη λύση και η θωράκιση της χώρας από ξένες επιβουλές με άμεσες και μελλοντικές επιπτώσεις. Το εθνικό όραμα πρέπει να κτίζεται με πατριωτικό όραμα και υψηλή συναίσθηση ευθύνης, και πολιτική συνέχεια που δεν θα ευνοεί επικίνδυνους πειραματισμούς. Έτσι η εξωτερική πολιτική θα είναι διαχρονική, θα σφυρηλατεί μία Εθνική συνείδηση, μία σχολή εξωτερικής πολιτικής των γενεών των Ελλήνων. Έτσι θα αποσοβούνται εθνικές τραγωδίες, διχασμοί και καταστροφικοί εμφύλιοι.